15-08-2017 ఉదయము మురళి ఓంశాంతి బాప్‌దాదా మధువనము

"మధురమైన పిల్లలారా – మీరు మీ మధురమైన దైవీ నడవడికతో తండ్రిని ప్రత్యక్షము చేయాలి. అందరికీ తండ్రి పరిచయమునిచ్చి వారసత్వానికి అధికారులుగా తయారు చేయాలి"

ప్రశ్న :- దేహీ-అభిమానులుగా ఉండే పిల్లల గుర్తులెలా ఉంటాయి? సమా :- వారు చాలా చాలా మధురంగా, లవ్‌లీగా ఉంటారు. శ్రీమతమును ఖచ్చితంగా అనుసరిస్తారు. వారు ఎప్పుడూ ఏ పనికీ సాకులు చెప్పరు. సదా 'హాజీ(సరేనండి)' అని అంటారు. ఎప్పుడూ 'కాదు' అని అనరు. అదే దేహాభిమానులైతే నేను ఈ పని చేస్తే నా పరువు పోతుందని భావిస్తారు. కానీ దేహీ - అభిమానులు సదా తండ్రి ఆజ్ఞానుసారము నడుచుకుంటారు. తండ్రి పై పూర్తిగా గౌరవముంచుతారు. ఎప్పుడూ క్రోధ వశమై తండ్రి ఆజ్ఞను ధిక్కరించరు. వారికి తమ దేహము పై ఆకర్షణ, మోహము ఉండదు. శివబాబా స్మృతిలో తమ భోజనాన్ని సంపన్నంగా చేసుకుంటారు, పాడు చేసుకోరు లేక నష్టపరుచుకోరు.

పాట :- భోలానాథునికి సాటి అయినవారు,..........(భోలానాథ్ సె నిరాలా..........)

ఓంశాంతి. ఇంత విశాలమైన ప్రపంచములో ముఖ్యంగా భారతదేశము ఆ తర్వాత యూరోప్ అంతా అని అనడం జరుగుతుంది. ఎందుకంటే భారతదేశమైతే ప్రాచీనమైనదే. మొదట కేవలం భారతదేశము మాత్రమే ఉండేదని కూడా భావిస్తారు. ప్రతి ధర్మము వారికి మనము ఒకరి తర్వాత ఒకరు వచ్చామని మా కంటే ముందు భారతదేశమే ఉండేదని తెలుసు. ఇది అర్థము చేసుకునే విషయము కదా. భారతదేశమే అన్నింటికంటే ప్రాచీనమైనదని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. ఆ సమయములో భారతదేశమే చాలా ధనవంతముగా, సంపన్నముగా ఉండేది. కనుక స్వర్గమని అనబడేది. ఈ సమయములో అయితే మీకు తప్ప తండ్రిని గురించి ఇతరులెవ్వరికీ తెలియదు. అది కూడా నెంబరువారు పురుషార్థానుసారముగా తెలుసుకున్నారు. కనుక ఆ బేహద్ తండ్రిని గురించి తెలియదని ప్రతి ఒక్కరూ అర్థం చేసుకోగలరు. అందరూ వారిని పిలుస్తారు, భక్తి చేస్తారు కానీ తండ్రి జీవితచరిత్ర ఎవ్వరికీ తెలియదు. తండ్రి పుత్రుని ప్రత్యక్షము చేస్తారు, పుత్రుడు తండ్రిని ప్రత్యక్షము చేస్తారని గాయనము కూడా ఉంది. ఇప్పుడు పిల్లలైన మీరే తండ్రిని ప్రత్యక్షము చేయాలి. తండ్రి అయితే తనను తాను ప్రత్యక్షము చేసుకోలేరు. ఫాదర్ అయితే బయటకు వెళ్లరు. పిల్లలైన మీరే తండ్రి పరిచయమునివ్వాలి. అనంతమైన తండ్రి స్వర్గ రచయిత అని కూడా అర్థము చేసుకుంటారు. ఈ విషయము వారికి తెలిస్తే మేము భగవంతుని పిల్లలము దుఃఖములో ఇనుప యుగములో ఎందుకు ఉన్నాము? అని ఆశ్చర్యపడ్తారు. ఈ ప్రశ్న కూడా మీరు అడగాలి. మొట్టమొదటి ప్రశ్న - పరమపిత పరమాత్మతో మీకు ఏ సంబంధముంది? అడిగేవారికి ఈ విషయము తప్పకుండా తెలిసి ఉంటుంది కదా. ఇతరులెవ్వరూ ఈ ప్రశ్న అడగరు. ఎందుకంటే వారికే జవాబు తెలియదు. మీరు ఎవరినైనా అడగవచ్చు, ఈశ్వరుడు సర్వవ్యాపి అని అందరూ సాధారణంగా అంటారు. కానీ సర్వవ్యాపి అన్న దానికి అసలు అర్థమే లేదు. దుఃఖహర్త - సుఖకర్త అని అంటారు కదా. దుఃఖమును నిర్మూలించేవారు సుఖమునిచ్చేవారు ఒకరుండాలి కదా. మీరు కొంచెము టచ్ చేసినా(అర్థం చేయించినా) సత్యయుగములో తప్పకుండా సుఖమే సుఖముండేదని భావిస్తారు. ఇప్పుడు అంతా దుఃఖమే దుఃఖముంది. కనుక అందరి దుఃఖాలను తప్పకుండా ఆ తండ్రియే నిర్మూలించి ఉంటారు. ఇది చాలా సహజమైన విషయము. మేము పారలౌకిక

మాతా-పితల వారిగా అయ్యామని మీరు అర్థం చేసుకున్నారు. ఈ జ్ఞాన విషయాలు ఇప్పుడు ఇక్కడ మాత్రమే నడుస్తాయి. సత్యయుగములో ఈ విషయాలు మాట్లాడుకోరు. అచ్చట జ్ఞానమూ ఉండదు, అజ్ఞానమూ ఉండదు. అచ్చట జ్ఞానమిచ్చువారు ఎవ్వరూ ఉండరు. జ్ఞానము ద్వారానే వారు ప్రాలబ్ధన్ని పొందారు. ఇప్పుడు మీరు జ్ఞానము ద్వారా ప్రాలబ్ధాన్ని నెంబరువారు పురుషార్థానుసారము పొందుతున్నారు. దేహీ-అభిమానులుగా అవ్వడం చాలా కష్టమైన పని. శివబాబా సేవలో ఎవరైతే తత్పరులై ఉంటారో, వారే దేహీ-అభిమానులుగా అవ్వగలరు. దేహాభిమానము వచ్చినందున మళ్లీ వారిలో ఆ జ్ఞాన సుగంధము తొలగిపోతుంది. వారి నడవడిక ద్వారానే వీరు దేహాభిమానులుగా ఉన్నారని తెలిసిపోతుంది. దేహీ-అభిమానులు చాలా మధురంగా, లవ్‌లీగా ఉంటారు. మనమంతా ఒకే తండ్రి పిల్లలము, సోదరులము. పరస్పరము సోదరీ-సోదరులము కూడా. ఇరువురూ శ్రీమతమును ఖచ్చితంగా అనుసరిస్తారు. అంతేగాని ఒకరు శ్రీమతమును అనుసరిస్తూ రెండవవారు సాకులు చెప్పి కూర్చుండిపోవడం కాదు. శ్రీమతమును అనుసరించకుంటే తండ్రి ఎప్పుడు కూడా వారిని నా పిల్లలు అని అనజాలరు. బయటికి కేవలము పిల్లలూ, పిల్లలూ, అని పిలుస్తారు కానీ - ఇతను ఆజ్ఞను ఉల్లఘించినవారు, ఏ పదవి పొందుకుంటాడు? అని ఆంతరికములో భావిస్తారు. వీరు శ్రీమతమును అనుసరించరు. దేహాభిమానము వలన శ్రీమతమును అనుసరించడం లేదని బాప్‌దాదా ఇరువురు అర్థము చేసుకోగలరు. దేహీ-అభిమానులు చాలా మధురంగా ఉంటారు. ఈ ఆసురీ ప్రపంచము ఎంతో చేదైనది(కఠినమైనది). తల్లి-తండ్రి, సోదరి-సోదరులు అందరూ చేదు(కఠినము)గానే ఉన్నారు. ఇచ్చట కూడా ఎవరైతే దేహాభిమానులుగా ఉన్నారో, వారు చేదుగానే ఉన్నారు. ఇప్పుడైతే మీరు దేహీ-అభిమానులుగా అవుతూ ఉన్నారు. కొందరు కేవలం తమోప్రధానము నుండి తమో వరకు మాత్రమే వచ్చారు. కేవలం ప్రధానత మాత్రమే తొలగిపోయింది. కొందరు రజో వరకు చేరుకున్నారు. సతోలోకి అయితే ఏ ఒక్కరో వచ్చారు. మెల్ల మెల్లగా వస్తాములే అని అనుకోరాదు. నెమ్మది నెమ్మదిగా ఎంతవరకు నడుస్తూ ఉంటారు? దేహీ-అభిమానులకు ఎప్పుడూ ఈ పని నేనెందుకు చేస్తాను? ఈ పని చేస్తే నా పరువు పోతుంది అనే దేహాభిమానము ఉండదు. మీరు పాకిస్తాన్‌లో ఉన్నప్పుడు పిల్లలకు నేర్పించేందుకు బాబా కూడా దేహాభిమానము ఉండరాదని అన్ని పనులు చేసేవారు. దేహాభిమానిగా అవుతే సర్వ నాశనమైపోతుంది. రాజ కుటుంబానికి వెలుపల ప్రజలుగా తయారయ్యే వారికంటే ఇంకా క్రిందికి దిగజారిపోతారు. ప్రజలలో కూడా ఎవరైతే ధనవంతులుగా ఉంటారో వారికి కూడా నౌకర్లు, చాకర్లు లభిస్తారు. కానీ వీరు ఇంకనూ క్రిందికి వెళ్లి నౌకర్లు, చాకర్లగా అవుతారు. దీని కంటే ఆ ధనవంతులుగా ఉండడం మంచిది కదా. బుద్ధిని ఉపయోగించడము జరుగుతుంది. ఎవరైతే పిల్లలుగా అవ్వకుండా కేవలం సహాయకారులుగా అయ్యేవారు కూడా మంచి ధనవంతులుగా అవుతారు. వారికి ఉద్యోగము చేసే అవసరముండదు. ఇచ్చటైతే ఉద్యోగము చేయవలసి వస్తుంది. చివరికి ఏదో ఒక రాజ్యభాగ్యము(కిరీటము) లభిస్తుంది. ఇరువురూ శిక్షలనైతే అనుభవించవలసి వస్తుంది. ఈ విషయాలన్నీ జ్ఞాన యుక్త ఆత్మలు అర్థము చేసుకోగలరు. అజ్ఞానులు దేహాభిమానములో ఉంటారు. వారి నడవడికే అలా ఉంటుంది. వీరు ఏ పనికీ ఉపయోగపడరని అర్థం చేసుకోవడం జరుగుతుంది. ఇచ్చట పిల్లలు శ్రీమతమును అనుసరించవలసి ఉంటుంది. లేకుంటే మాయ చాలా మోసగిస్తుంది. వెంటనే దేహాభిమానము వచ్చేస్తుంది. దేహాభిమానాన్ని

నిర్మూలించి దేహీ-అభిమానులుగా అవ్వడంలోనే శ్రమ ఉంది. ఇచ్చట ఉండేవారికైతే కనీసం బ్రాహ్మణుల సాంగత్యము ఉంటుంది, బయటి ప్రపంచము ఎంతో చెడిపోయి ఉంది. జ్ఞానములో సాంగత్యము చాలా ఫస్ట్‌క్లాసుగా ఉండాలి. దాని వలన పూర్తిగా రంగు అంటుకోవాలి. దేహాభిమానుల సాంగత్యము లభిస్తే ఒక్కసారి పూర్తి మురికి పట్టిపోతారు. తర్వాత ఆజ్ఞానుసారము కూడా నడవరు. బాబా అంటున్నారు - ఒకవేళ నన్ను అడిగితే నీవు ఆజ్ఞాకారివా కాదా? అని వెంటనే తెలుపుతాను. నెంబరువారు పురుషార్థానుసారము మనసుకు సంతోషము కలిగించువారు. చాలా మంచి మంచివారు ఉన్నారు. ప్రపంచములో అయితే చాలా దు:ఖము, హత్యాకాండలు ఎన్నో జరుగుతూ ఉన్నాయి. రక్తపాతాలు కూడా చాలా జరుగుతున్నాయి. దీనిని ముళ్ల అడవి అని అంటారు. మీరు ఈ అడవి నుండి దూరమైపోయారు. ఇప్పుడు మీరు సంగమ యుగములో ఉన్నారు. గృహస్థ వ్యవహారములో ఉంటూ సంగమ యుగములో ఉన్నామని మీ బుద్ధిలో ఉంది. ఇప్పుడు మనము ముళ్ల నుండి పుష్పాలుగా తయారౌతూ ఉన్నాము. ముళ్ల నుండి చిగురుటాకులు వస్తూ ఉన్నాయి. మనము ఆ ఆటవిక మనుష్యుల నుండి భిన్నమైనవారము, ధార్మికులము. ప్రపంచములో ధార్మిక వ్యక్తులు కేవలం మీరు మాత్రమే. అది కూడా నెంబరువారు పురుషార్థానుసారముగా ఉన్నారు. ఎవరికైతే తండ్రిని గూర్చి తెలియదో, వారు అధార్మికులు. ఈ సమయములో అందరూ అలాగే ఉన్నారు ముఖ్యంగా భారతదేశము అధార్మికంగా ఉంది. ధర్మము గురించి మాకు తెలియదని కూడా అంటారు. కనుక వారు అధార్మికమైన వారే. ధార్మికులు, అధార్మికులు. పాండవులు, కౌరవులు. పాండవులు చేసిన స్థూల యుద్ధమేదీ లేదు. మనదైతే మాయతో జరిగే గుప్తమైన యుద్ధము. దీనిని గూర్చి ఎవ్వరికీ తెలియదు. మనము తండ్రిని స్మృతి చేయకుంటే మాయతో చెంపదెబ్బలు తగులుతాయి. తుఫానులు వస్తాయి. తండ్రి అంటున్నారు - ఇప్పుడు మీ ముఖము అటువైపు, కాళ్ళు ఇటువైపు ఉన్నాయి. ఎల్లప్పుడు నూతన ప్రపంచాన్ని స్మృతి చేస్తూ ఉండాలి. గృహస్థ వ్యవహారములో అయితే ఉండాల్సిందే. బంధనములో లేనివారికన్నా గృహస్థములో ఉన్నవారి స్థితి బాగుందని తండ్రి అంటున్నారు. అందరూ ఒక మాదిరిగా ఉండలేరు. నెంబరువారుగా ఉంటారు. పాఠశాలలో అందరూ ఒకే నెంబరు తీసుకోరు కదా. ఇది కూడా అనంతమైన పాఠశాలయే. తండ్రి అన్ని సెంటర్లలలోని పిల్లల పై గమనముంచుతారు. దీనినే విశాలబుద్ధి అని అంటారు. తండ్రిని స్మృతి చేస్తే విశాలబుద్ధి గలవారిగా అవుతారు.

పిల్లలైన మీ బుద్ధి ఇప్పుడు విశాలంగా అయింది. మీకు మూలవతనము, సూక్ష్మవతనము, స్థూలవతనము మరియు ఈ చక్రమంతా ఎలా తిరుగుతుందో తెలుసు. దీనిని విశాలబుద్ధి లేక అనంతమైన బుద్ధి అని అంటారు. మనుష్యుల బుద్ధి హద్దులోనిది. మీది అనంతమైన బుద్ధిగా అవుతుంది. కావున పిల్లలు చాలా మధురంగా అవ్వాల్సి ఉంటుంది. ఎంత మధురంగా అవుతారో, సంపూర్ణంగా అవుతారో అంత వారు భవిష్యత్తులో మధురంగా అవినాశిగా అయిపోతారు. మాలో దేహాభిమానము ఉందా లేదా? అని చూచుకోవాలి. ఎవరైనా ఏదైనా పనిని చేయలేమని అంటే వారిలో దేహాభిమానముందని భావించబడ్తుంది. సత్యయుగములో అందరూ దేహీ-అభిమానులుగా ఉంటారు. ఒక పాత శరీరాన్ని వదిలి కొత్త శరీరాన్ని తీసుకోవాలని వారికి తెలుస్తుంది. ఇక్కడ ఎంతగానో ఏడుస్తారు. దేహాభిమానముంది కదా. దేహము పై చాలా ప్రేమ కలిగి ఉంటారు.

పిల్లలైన మీకు ఈ ప్రపంచము ఉన్నా లేనట్లే. అశరీరులుగా వచ్చారు, అశరీరులుగా అయి

వెళ్లిపోవాలి. అనంతమైన తండ్రి పిల్లలను చదివిస్తున్నారు. వారిని ఎంత గౌరవించాలి! కోతి ఎవ్వరినీ గౌరవించదు. ఏనుగును కూడా గుర్ గుర్ అని అగౌరవంగా చూస్తుంది, అలా ఉంటే ఆంతరికములో చేదుగా ఉంటారు. అలాంటివారిని సుపుత్రులని అనరు. ఇంతకంటే బయట ఉన్నవారు మంచివారని అంటారు. వారికి తండ్రి అంటే గౌరవముంటుంది కదా. దీనిని కూడా డ్రామా అనే అంటారు. ఈ రోజు బాగా నడుస్తూ ఉంటారు. రేపు మాయా తుఫానులు ఎదురవుతాయి. మేము తుఫానులో ఉన్నామని కూడా అర్థము చేసుకోలేరు. పెద్ద పెద్ద వారికి కూడా తుఫానులైతే వస్తాయి. అయినా ఇది డ్రామా అనే అంటారు. మనము శివబాబా నుండి వారసత్వము తీసుకుంటున్నాము. ఇది మర్చిపోతే మన భోజనము పాడైపోతుంది. శివబాబా భండారము నుండి భోజనము సంపన్నమౌతుంది. దీనిని మర్చిపోతే జోలె ఖాళీ అయిపోతుంది. ప్రజలలో కూడా సాధారణ పదవిని పొందుతారు. చాలా శిక్షలు అనుభవిస్తారు. స్వయం వదిలి పెట్టినందున ఇతరులను కూడా సంశయబుద్ధి గలవారిగా చేస్తారు. బాబాకైతే జాలి కలుగుతుంది, కానీ మాయ చేసే యుద్ధాన్ని సహించలేరు. గురువేమో చాలా యుక్తులు నేర్పుతారు. స్థిరంగా, చలించకుండా ఉండాలి. అలా లేకుంటే ఇంకా వెండి యుగము వరకు కూడా చేరుకోలేదని బాబా భావిస్తారు, ఎంతో ఆశ్చర్యమౌతుంది. జ్ఞానము పూర్తిగా లేనందున, శివబాబాతో యోగము లేనందున క్రింద పడిపోతారు. రకరకాల తుఫానులు వస్తూ ఉంటాయి. పైకి ఎక్కడం, క్రింద పడడం - ఇలా జరుగుతూనే ఉంటుంది. క్రింద పడిపోతే మళ్లీ లేచి నిలబడాలి కదా. మన పని శివబాబాతోనే. ఏమి జరిగినా మనము శివబాబా నుండి వారసత్వము తీసుకోవాలి. మమ్మా, బాబా కూడా వారి నుండే తీసుకుంటారు. వారినే స్మృతి చేయాలి. వారి మురళీ వినాలి, లేకుంటే ఎక్కడికి వెళ్తారు? ఉన్న దుకాణము ఒక్కటే కదా. ఇచ్చటకు రాకుండా ముక్తి - జీవన్ముక్తి లభించజాలదు. తండ్రి ముందుకు వచ్చే తీరాలి కదా. కానీ బంధనంలో ఉన్నవారు తండ్రి స్మృతిలో మరణిస్తే వారు కూడా చాలా మంచి పదవిని పొందుతారు. ఇచ్చట ఎవరైతే దేహాభిమానములోకి వచ్చి ఆజ్ఞను ఉల్లంఘిస్తారో వారు పొందు పదవి కంటే బంధనములో బాబా స్మృతిలో మరణించిన వారి పదవి గొప్పగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే బాబా స్మృతిలో మరణించారు కదా. గొప్ప సౌభాగ్యము కదా. ఈ జ్ఞాన మార్గములో ఏ ఇతర కష్టమూ లేదు. చాలా సహజము. ఇచ్చట ఎంతో దేహీ-అభిమానులుగా అవ్వాలి. కానీ చాలా దేహాభిమానములో ఉన్నారు. అయితే బాబా లోలోపల జాలి పడటం తప్ప ఇంకేమీ చేయరు, అనరు. శివబాబా భండారము నుండి శరీర నిర్వహణ చేస్తారు. యజ్ఞమును ఏ మాత్రమూ సంభాళన చేయకుంటే ఏ పదవిని పొందుకుంటారు? ఈ యజ్ఞాన్ని అయితే చాలా సంభాళన చేయాలి. ఎక్కడ సెంటర్లు స్థాపించబడినా అవన్నీ శివబాబా యజ్ఞాలే. ఈ యజ్ఞాన్ని రచించేందుకు కేవలం 3 అడుగుల భూమి చాలు. ఎవరైనా వృద్ధులుగా ఉంటే స్వయం ఇతరులకు తెలుపలేరు. అటువంటి సమయములో ఎవరైనా సోదరులను లేక సోదరీలను పిలవండి. ఒక చిన్న గదిని తయారు చేసుకోండి, బోర్డు తగిలించండి - ఇది చాలా పుణ్య కార్యము. ఇప్పుడిది కలియుగము. వినాశనము సమీపములో మీ ముందే నిలబడి ఉంది. తండ్రి నుండి స్వర్గ వారసత్వాన్ని తప్పకుండా తీసుకోవాలి. స్వర్గ వారసత్వము సంగమ యుగములోనే లభిస్తుంది. ఈ సమయంలో పాత ప్రపంచము సమాప్తమైపోతుంది. నూతన ప్రపంచము స్థాపనవుతుంది. సంగమ యుగములో లభించే వారసత్వము భవిష్యత్తులో అవినాశిగా అవుతుంది. మీరు దీనిని గురించి చాలా అర్థం చేయించగలరు. కేవలం 3 అడుగుల భూమి చాలు. ఒకరినొకరు

పరస్పరము ఉన్నతి చేసుకున్నా అహో సౌభాగ్యము. మీరు ఒకే ఒక మంత్రమిస్తారు - మన్మనాభవ. కేవలం తండ్రిని స్మృతి చేస్తే అంతిమతి సో గతి అయిపోతుందని చెప్తారు. తండ్రి స్వర్గ ఖజానానిస్తారు. వింటూనే బుద్ధిలో కూర్చుంటుంది. స్వర్గములోకి వచ్చేందుకు అర్హులైపోతారు. స్థలమిచ్చు వారికి హక్కు లభిస్తుంది. బాబా ఎంతో సహజము చేసి తెలిపిస్తున్నారు. ఎవరికైనా సుఖధామానికి దారి చూపండి. ప్రజలుగా తయారైనా అది కూడా మంచిదే, నెంబరువారుగా తయారౌతూ ఉంటారు. 3 అడుగుల పృథ్వి (బలిచక్రవర్తి) ప్రసిద్ధి చెందింది. దీని వలన మీరు విశ్వానికి యజమానులుగా అవుతారు. ప్రజలు కూడా మేము విశ్వానికి యజమానులమని అంటారు కదా. ఇది(ఇల్లు) కూడా 3 అడుగుల పృథ్వియే కదా. ప్రారంభములో 3 అడుగుల పృథ్వి నుండే మొదలయ్యింది. ఒక చిన్న గది ఉండేది తర్వాత మెల్ల మెల్లగా పెద్దదవుతూ వచ్చింది. ఇటువంటి వారు చాలామంది వస్తారు. వారికి బాబా ఇలా చెప్తారు - మీరు ఈ డబ్బంతా ఏమి చేసుకుంటారు? నేను 3 అడుగుల స్థలము తీసుకోమని మీకు మంచి సలహా ఇస్తాను. 10-15 ఆసుపత్రులు, కాలేజీలు తెరవండి. మీ ఊరిలో ఇల్లు అద్దెకు తీసుకోండి. ఇవన్నీ సమాప్తమైపోతాయి. దీని కంటే ఈ ఖర్చుతో 10-15 సెంటర్లు తెరిస్తే చాలామంది కళ్యాణము జరుగుతుంది. మీరు చాలా ధనవంతులుగా అయిపోతారు. మీరు చిన్న స్థలములో ఈ కాలేజి తెరవవచ్చు. మీరు కేవలం దారి చూపాలి. అంధులకు ఊతకర్రగా అవ్వాలి. మేల్కొల్పవలసి వస్తుంది. తండ్రిని, వారసత్వాన్ని స్మృతి చేస్తే చాలు. మీ నావ ఆవలి తీరానికి చేరుకుంటుంది. ఇక ఏ ఇతర ఖర్చు మొదలైన వాటి మాటే లేదు. అనంతమైన తండ్రి నుండి అనంతమైన వారసత్వము తీసుకుంటారు. అర్థం చేయించడం చాలా సులభము. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్‌దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్
ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్తే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము :-

1. ఫస్ట్‌క్లాస్ జ్ఞానయుక్త ఆత్మల సాంగత్యము చేయాలి. దేహీ-అభిమానులుగా అవ్వాలి. దేహాభిమానుల సాంగత్యము నుండి దూరంగా ఉండాలి.
2. యజ్ఞాన్ని చాలా ప్రేమతో, సత్యమైన హృదయముతో సంభాళన చేయాలి. చాలా లవ్‌లీగా, మధురంగా అవ్వాలి. సుపుత్రులుగా అయ్యి చూపించాలి. ఏ ఆజ్ఞనూ ఉల్లంఘించరాదు.

వరదానము :- " పరమాత్మ ప్రేమ ఆధారంతో దు:ఖ ప్రపంచాన్ని మర్చిపోయే సుఖ-శాంతి సంపన్న భవ "

పరమాత్మ ప్రేమ ఎంత సుఖమునిచ్చేదంటే ఎవరైతే అందులో మునిగిపోతారో వారు ఈ దు:ఖ ప్రపంచాన్ని మర్చిపోతారు. ఈ జీవితంలో ఏమేమి కావాలో, ఆ కోరికలన్నీ పూర్తి అగుటే పరమాత్మ ప్రేమకు గుర్తు. తండ్రి సుఖ-శాంతులను ఇవ్వడమే కాదు, వాటి భండారంగా చేసేస్తారు. ఎలాగైతే తండ్రి సుఖ సాగరులో, నది, చెరువు కారో, అలా పిల్లలను కూడా సుఖ భండారానికి యజమానులుగా చేస్తారు. అందువలన సుఖ-శాంతులను వేడుకునే అవసరం లేదు. కేవలం మీకు లభించిన ఖజానాలను విధి పూర్వకంగా సమయ ప్రతి సమయము కార్యములో ఉపయోగించండి.

స్లోగన్ :- " తమ బాధ్యతల భారమునంతా తండ్రికి అర్పించి డబల్‌లైట్‌గా అవ్వండి "